

מסורת הש"ס

מי שאחזו פרק שביעי גימין

ס.מ.

לעזי רש"י

לכרוקסי. חולי שבעין שקורין טייל"א: גוויין מחמת זקנה: וגיבסיה בטולא. סריא מנסא כוחלא וחדא מנסא מיניא. ממנו: תלפא מכחלי. מחול הוא כנף עץ שנטעל בו החמול ונתן בעין: תלפא מכחלי. שלשה פעמים: לימלי. יסוס בעינו: דאי לא. מחדהר דלא לימלי טפי פקע עיניה: לשברירי דליילא. סגוריס גדלות על הארס בלינה: שודרא ברקא. חבל של שיער בהמה ושל זנב סוס ופרה: וניסר חדא כרעא מיניה וחדא כרעא מכללא. יקסור אחד מרגליו ורגל הכלב בשני ראשי הנבל: ונטרפו ינוקא חספא אכסריה. יקסוקו מיוקוק שכי מסיס אחרי: ויאמרו. לחס זה: אסא כלבא אכסא סרגול. וקן כלב שזטה מרגול: אומלי. חמיסא נשר: ונפניכו ניהליה. בני הנחיס להקן אומלי ציטורא דרשא: קלקלי. אשפות: ליפסוט. ימיר הקשר מרגול: ככסיפא דעיני. כצנת עיני: סומקי. טחוליס: אכספא דאומנא. כלי חרס מנוול שמקוין לתוכו דם: ונימא ליה עורא. לפמיהא הכ לי ואיכול: טפי שילא כו'. לחס הוא: טעס דלי כמי כספ. לחס הוא: אשלא דעוריא. חבל של מיטה: וקורטפא. ימיר של מוכין: וטוריקא. קרו"ג: וסומקא דלולבא. דבר אדום הגדל בלולב: ונדיל ספילתא. לשון גדלים. יעשה פמיה מן הזמר: ולעמיש כחלא. ישרה בחומץ: ונינדביל. יגלגלו כאפר ודבק האפר בו: ונשרו עליה. דרך מרחי: סריך. נדבק הקס דס: גילא. אישטרי"ס: כיון. דמא דכנדא שהיא תלויה למטה מן הריחה עולה למעלה ופסיק דרך הפה: אימר אסומי אסמה. כולה כנדא ולא נשמיר הימנה כלום ונפל לריאה דרך קנה הכנד שמוצר לקנה של ריאה: כוני. מלא אברוף: פירמא דסילקא. קנינת מרדס מנידור"ר: פירמא. מין עשב וי"א מדיירי"ר"ס: ונגנדן. כשיער כל אלו: כנסא פטירפא. אנטרי"ל של בהמה שהיתה פטר רחם לאמה: לככא. חולי השיינס הפנימיס: סומא יחידא. ראש שוס שלא היה בו אלא זלע אחד: ונמרסיס. ישחקנו: אסורפא דליילונא. על זכרון של כוהן יד: ונדדה לבשריה. שלא יגע אותו שוס כבשרו: דקטי לחיורא. לרע"י. אכענועות הגדלים

הכא משמע דיש לה רפואה וכן צ"י המוליא יין (שנה דף ע"ח). נמי קאמר שכן כותלין לכרוקסי וקשה דכבטורות (דף נ"ח): חשיב ליה גבי מומין הקצועין ואומר רבינו יצחק דלל מה שאינו עובר מאלו או ע"י רפואה קלה חשיב מוס קצוע י"י נמי רפואה דהכא ודהמוליא היינו במחלת המולי אכל כסוף המולי אין לו רפואה: לככא. שניס כדפי כקונטרס כלן ולא כמו שפירש בעלמא (ע"י דף ע"ח א) דהיינו מניכיס מדאמרינן בערבי ספסיס (דף ק"ג). לא משקך ככא וכן בחולין (דף ע"ג): נמור ככי ושיני דגברי זה לא שייך לומר במיכיס: רב

וליתבינהו ניהליה כביצורה דרשא וניבלינהו ב"קלקולי דמתא בחר הכי לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי שברירי דפלוגי בר פלוניא שבקינהו לפלוגי בר פלוניא וליחרו לככא בכביחא דעיניה לשברירי דיממא ליתיה שבעה סומקי מגווא דחיותא ונישוינהו אחספא דאומנא וליתבי איהו מגווא ואיניש אחרינא מאבראי ונימא ליה עוריא הב לי דאיכול ונימא ליה האך פתיחא סב איכול ובחר דאכיל ליתבריה לחספא דאי לא הדדי עילוייה לדמא דאתי מחירא ליתיה גברא כהן דשמיה לוי וליכתוב ליה לוי למפרע ואי לא ליתיה איניש מעלמא וניכתוב ליה אנא פפי שילא בר סומקי למפרע ואי לא ניכתוב ליה הכי מעם דלי כמי כסף מעם דלי כמי פגם ואי לא ליתיה עיקרא דאכספא ואשלא דפיריאי עתיקא וקורטפא ומוריקי וסומקא דלוליבא ונקלינהו בהדי הדדי וליתיה גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתיחא ולממיש בחלא וניגדבל בקיטמא הדין וניתבי כחיריה ואי לא יחזי אמת המיס דאולת ממורח כלפי מערב ונפסע וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי גיסא ונישקול מינא בידיה דימינא מתותי כרעא דשמאליה ובידיה דשמאלא מתותי כרעא דימיניה וניגדול תרתי פתיחא דעמרא וניממיש במינא וניתבי כחיריה ואי לא ליתבי תותי מרובא ונייתו מיא ולישרו עליה ולימרו כי היכי דפסקי הני מיא ליפסוק דמיה דפלניא בר פלניא לדמא דאתי מפומא בדקינן ליה בגילא דחיטתא אי סריך מריאה קאתי ואית ליה תקנתא ואי לא מכבדא קאתי ולית ליה תקנתא אמר ליה רב אמי לרב אשי והאנן איפכא תנן ינישל הכבד ולא נשתיר הימנה כלום הריאה שניקבה או שחסרה אמר ליה כיון דמפומיה קאתי אימר איתמיהו איתמח אמר מר אי מריאה קאתי אית ליה תקנתא מאי תקנתיה ליתיה שבעה י"כוני מפירמא דסילקא ושבעה כוני פירמא דכרתי וחמשה כוני פירמא ותלתא כוני דטלפחי וכונא דכמונא וכונא דחבלי וכנגדן כנחא שיתראת וליבשיל וליכול ולישתי אבתריה שיכרא חריפא דטבת לככא אמר רבה בר רב הונא ליתיה תומא יחידא ונימריסי במישחא ומילחא ונתביה אטופריא דאליונא דההוא גיסא דכייב ליה ונחדר ליה גרנפא דלישא וניודרה לבישריה דקשי לחיורא לחינכי אמר רבי יוחנן ח"חומתי כי ממרו ועיקרא דחומתי עדיף מממרו ונינקוט בפומיה הני לאוקומי לבשולי ליתיה פארי דריש נפיאי וטלפחי בעפרייהו ושובלילחא והומרתא דכשותא ונינקוט כאמגווא בפומיה לאיפתוהו לינפח ליה חבירה תחלי חיותא בגילא דחיטתא לאסוקי ליתיה עפרא מטולא דבית הכסא וניגובל בדובשא וניכול דמעלי ליה לברסם ליתיה כי פיסתקא דנישרו וכי אמגווא דחלבניתא דובשניתא ומלי תרוודא דובשא חיורא ומלי נטלא בת מחוזא חמרא נקדא ונישלוקינהו בהדי הדדי וכי בשיל נשדור בשיל ליה כוליה ואי לא ליתיה רביעתא דחלבא דעווא חיותתי ונישייפה

- טייל"א (מיל"א). קיום
- בעין הפוגע בריאה.
- קרו"ג כרובס.
- אישטרי"ס
- [אישטרי"ס]. קש.
- פינדור"א
- [פינדור"א]. סילק קצין.
- מדיירי"ש
- [מדיירי"ש]. יין
- דובכן הכי.
- אינטרי"ל. סוסן הפנימי.
- גל"ט [גל"ט]. בלוט.
- אשטרי"ל
- [אשטרי"ל].
- דלקת שקי"ס.
- פילטרי"ו [פילטרי"א].
- בן-חרצית (צמח).
- כדמו"א [בלדימו"א].
- שוקר האלטיס.
- פינדור"א. חילבה
- (גורגרת יוחית, צמח
- המסמס לחבלין).
- הומל"ו. כשות.
- אשטרי"ל
- [אשטרי"ל].
- דלקת שקי"ס.
- צודי"ר [צודי"ר].
- נחל חרספ.
- גל"ט. בלוט.
- אמניק"א [אמניק"א].
- כלור. אטויה.
- גל"ט. חלבנה.

בגרון כמין גל"ט ובלשון רומי אשטריגיל"ו"ן: סומסי כי ממרו. עלי של חמוס פילטרי"ו טוב לרפואה זו כמין עשב שקורין ממרו בלשון ארמי: ועיקרא דחומסי. שורש החימוס פילטרי"ו: עדיף. לרפואה מממרו. ממרו כדמוני' לשון מורי: פני. מומתי וממרו: לאוקומי. החולי שלא ינפח יותר מדאי: לבשולי. האכענועות שתקן להם שלהן לחון שהיא יולאה כשיבקעו אוחו: פארי דריש נפיא. סוכיס גדולים שזפין למעלה כנפה כשמרקדין: ועלפחי כעפרי"הו. עששים עם עפר שנתלשו בהן: ושבלוליסא. תלתן פינדור"א: וסומרפא דכשופא. פרת שכשנת הימל"ו"ן: כאמגווא. כשיער אגוז: לפסומי. האכענועות של אשטריגיל"ו"ן שיעקעו ותלא הלימה: לינפח ליה. בגרונו: בגילא דחיטפא. שהוא חלול ויכניס וזע השחלים לתוכו כדאשו אחד ויכניסנו בתוך פיו של חולה עד הכליעה וינפח חכירו כראש האחר וילאו השחלים ופלו וימטו על החולי: לאסוקי. להעלות בשר לרפואת הביקוע: מטולא דכיס הכסא. מחמת כל אנכיס המסודרות לביה הכסא בשדות וממוקטות כעין מושב: לברסם. חולי שקורין לורי"ר והוא נא מן הראש דרך החוטם: כי פיסתקא דנשדור. כשיער גל"ט של ארז מסס נשדור שקורין אמניק"א: תלכניסא דובשניתא. חלבנה מתוקה שקורין גלמ"א: פירודא. קף. נטלא. כלי מחזיק דביעות: חמרפא נקדא. יין ללול יפה שאינו אדום: וכי בשיל נשדור בשיל כוליה. זה סימן יהיה לך לכשיבשל הנשדור כדוע שאר סמנין מנושלין לפי שהוא קשה: ונשייפה